

ÎNCHEIERE

14 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Andrei Musteață, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ivan Stavinschi împotriva lui Andrei Musteață cu privire la încasarea împrumutului, a dobînzii și a dobînzii de întîrziere, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Andrei Musteață și menținută hotărîrea Judecătoreiei Dubăsari din 03 noiembrie 2014,

c o n s t a ț ă:

La data de 26 august 2014, Ivan Stavinschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Musteață cu privire la încasarea împrumutului, a dobînzii și a dobînzii de întîrziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 27 ianuarie 2012, a împrumut lui Andrei Musteață suma de 5000 Euro, cu termenul de rambursare – 31 iunie 2012, fiind întocmită în acest sens o recipisă.

Susține că, conform recipisei din 27 ianuarie 2012, pîrîtul s-a obligat să achite lunar o dobîndă în mărime de 2% din suma împrumutului.

Afirmă că, pîrîtul nu și-a executat obligațiunea de restituire a împrumutului în termenul stabilit.

Relevă că, după expirarea termenului de 31 iunie 2012, pîrîtul a restituit în câteva tranșe suma de 3500 Euro.

Invocă că, la data de 27 februarie 2014, ei au semnat o nouă recipisă, prin care au constatat și convenit asupra următoarelor: pîrîtul nu a achitat integral suma împrumutată; pîrîtul nu a achitat suma de 3500 Euro după expirarea termenului stabilit, adică data de 31 iunie 2012 și dobînda de 2% lunar prevăzută în recipisa din 27 ianuarie 2012 a fost micșorată la 5% anual.

Mai invocă că, suma restantă a împrumutului constituie 1500 Euro.

Menționează că, conform recipiselor din 27 ianuarie 2012 și 27 februarie 2014, rata dobînzii stabilită de părți constituie 5% anual, care se află într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, care în perioada anilor 2012-2014 a fost în mărime de 6,5%-3,5%. Astfel, pîrîtul este obligat să-i achite suma de 105,3 Euro, sub formă de dobîndă.

Susține că, conform recipiselor enunțate, în caz de nerestituire în termen a împrumutului, pîrîtul s-a obligat să achite dobînda de întîrziere în mărime de 0,2%

din suma împrumutului pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, pîrîtul Andrei Musteață este obligat să-i achite suma de 1953 Euro, sub formă de dobîndă de întârziere din suma împrumutului restantă de 1500 Euro.

Afirmă că, multiplele solicitări de restituire a împrumutului adresate pîrîtului nu au dat rezultate.

Solicită încasarea forțată de la pîrît a împrumutului restant în sumă de 1500 Euro, a dobînzii în sumă de 105,3 Euro, a dobînzii de întârziere în sumă de 1953 Euro, a taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică.

Ulterior, Ivan Stavinschi a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd încasarea forțată de la pîrît a împrumutului restant în sumă de 1500 Euro, a dobînzii în sumă de 105,3 Euro, a dobînzii de întârziere în sumă de 339 Euro, a penalității în sumă de 549 Euro, a taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică.

În cadrul dezbaterilor judiciare reprezentantul lui Ivan Stavinschi, avocatul Pavel Croitoru a concretizat pretențiile, solicitînd încasarea forțată de la pîrît a împrumutului restant în sumă de 1500 Euro, a dobînzii în sumă de 105,3 Euro, a dobînzii de întârziere în sumă de 399 Euro, a penalității în sumă de 399 Euro, a taxei de stat, a taxei achitate executorului judecătoresc pentru asigurarea acțiunii și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2400 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Dubăsari din 03 noiembrie 2014 s-a admis acțiunea parțial și s-au încasat de la Andrei Musteață în beneficiul lui Ion Stavinschi datoria în mărime de 1500 Euro, dobînda la împrumut în mărime de 105,30 Euro și dobînda de întârziere în mărime de 399 Euro, iar în total 2004,30 Euro în lei moldovenești, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării prezentei hotărîri și cheltuielile de judecată, proporțional părții admise din pretenții, ce țin de achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1116,60 lei, de asistență juridică acordată de avocatul Pavel Croitoru în sumă de 1884 lei și cheltuieli legale de punerea în executare a titlului executoriu ce ține de asigurarea acțiunii în sumă de 1927,18 lei, iar în total suma de 4927,78 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin aplicarea art. 212 din Codul de procedură civilă, art. 619, 585, 624, 626 din Codul civil și art. 94 din Codul de procedură civilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015 s-a respins apelul declarat de Andrei Musteață și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 31 iulie 2015, Andrei Musteață a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele legate de solicitarea sa de a-și angaja un avocat, ținînd cont de complexitatea cauzei.

Menționează că, instanța de apel a interpretat greșit normele de drept material și a apreciat arbitrar probele.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Andrei Musteață nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele legate de solicitarea sa de a-și angaja un avocat, ținând cont de complexitatea cauzei nu poate fi reținut, deoarece poartă un caracter declarativ.

Nu pot fi reținute nici argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a interpretat greșit normele de drept material și a apreciat arbitrar probele, deoarece nu reflectă încălcările concrete ale normelor de drept material admise de instanța de apel la soluționarea pricinii. Completul Colegiului notează că, instanțele de judecată se bucură de o marjă de apreciere a mijloacelor de probă, ultimele neavând o forță juridică prestabilită, iar la adoptarea hotărârii judecătorești, acestea urmează a fi apreciate în baza principiului intimei convingeri și liberei aprecieri a probelor.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul Andrei Musteață nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Musteață ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Andrei Musteață se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Ion Druță